

Có những mùa Xuân...

Có những mùa xuân của tuổi thơ
Nao nức, hồn nhiên, cố đợi chờ...
Tiếng pháo giao thừa bên bếp ấm
Rồi ngủ quên, cười, trong giấc mơ!

Có những mùa xuân giữa chiến tranh
Rừng sâu ôm súng giữ quê lành,
Tiếng súng ngăn thù thay tiếng pháo,
Giữ nước quên mình, quên tuổi xanh!

Có những mùa Xuân giữa ngục tù
Đời buồn như sắc lá mùa thu!
Những mùa Xuân lắng nghe lòng chết
Nước mắt, nhà tan... điệu hát ru.

Có những mùa Xuân đời tị nạn
Mùa Xuân, băng tuyết vẫn chưa tan.
Nghe lòng lạnh buốt thềm hơi ấm
Khói bánh chưng vờn bên mái tranh.

Biết mấy mùa Xuân đã trôi qua
Làm thân lữ thứ biệt quê nhà.
Cô đơn, mòn mỏi, hồn khô lệ...
Đời nghĩa gì đâu? Một xác hoa!

Mãi đến hôm nay cuối cuộc đời
Nghe lời Chúa gọi, mảnh hồn coi...
Tìm về nương náu Ngôi Ông Phước
Tội lỗi một đời, Cha xóa bỏ.

Từ nay, Thánh Sứng ngập tâm linh
Đời vui đã thấy được bình minh.
Mùa Xuân Ông Phước, Xuân vô tận.
Tạ Chúa muôn đời, Xuân Tái Sinh!

Huỳnh Christian Timothy
14/01/2004

Xin một mùa Xuân trên quê hương...

Xuân đã về trên quê hương tôi
Quê hương, ngàn dặm cách xa rồi!
Mỗi độ Xuân về, tôi vẫn cứ...
Chạnh lòng thương nhớ mãi khôn nguôi!

Thương nhớ ngày xưa nơi quê hương
Dân tôi chân đất mộng bình thường;
Cuộc sống khó nghèo, tuy vất vả
Nhưng lòng không thiếu nghĩa yêu thương.

Có những mùa Xuân không đủ ăn
Ao khô, vườn cháy, ruộng khô cằn...
Xóm dưới, làng trên cùng chia chác
Vài miếng khoai mì... cho có ăn!

Có những mùa Xuân lửa chiến chinh
Kéo về thiêu đốt mộng thanh bình!
Nhà tan, cửa nát, người phơi xác...
Làng xóm, màu tang phủ trắng tinh!

Ôi! Những mùa Xuân trên quê hương!
Dân tôi dù mộng rất bình thường...
Cơm vẫn thiếu ăn, đời vẫn khổ
Mùa Xuân nào cũng chỉ thể lương!

Xin một mùa Xuân trên quê hương
Dân tôi tiếp nhận Nước Thiên Đường
Tin Lành Cứu Rồi, đời thôi khổ.
Bởi Chúa nhân từ luôn xót thương!

Huỳnh Christian Timothy
14/01/2004

Có những nẻo đường trên đất nước

Có những nẻo đường trên đất nước
Đi qua mà thấy động lòng thương!
Lòng vẫn dửng dăng khi cất bước
Ra đi, từ biệt chốn quê hương!

Khi thấy em thơ giữa chợ đời
Bước tìm sự sống: mảnh ny-lông!
Giữa vùng rác rưởi, lòng không đợi
Dẫu chút ơn thừa, ai đoái trông!

Khi thấy em thơ đứng vệ đường
Rao bằng ánh mắt: bán thân em!
Làm vui cho khách chơi thời thượng
Đổi bữa cơm chiều, nuôi lũ em!

Khi thấy miền quê những cụ già
Ngồi bên bếp lạnh đêm ngày qua...
Mặc bầy cháu nhỏ kêu ca quá
Bố mẹ đi làm... mãi chốn xa!

Khi thấy làng thôn, những cánh đồng
Giữa mùa bão lụt nước tràn sông...
Nhận chìm luôn cả bao hy vọng
Mong một mùa vui: lúa trở bông!

Còn biết bao điều chưa nói hết
Trên đường xuôi ngược khắp quê hương...
Những đời đang sống mà như chết
Tê tái hồn tôi nỗi xót thương!

Tôi, người lữ thứ sống tha phương
Dừng bước về đây thăm cố hương
Tưởng sẽ ấm lòng đời viễn xứ
Ngờ đâu càng đậm vết sầu thương!

Tôi chỉ cầu xin có một ngày
Dân tôi đầu phục Đấng Quyền Oai...
Hạ mình, xưng tội, thờ tôn Chúa
Phước lớn tuôn tràn, tâm thái lai!

Là lúc quê hương tràn sức sống
Ơn trời tuôn đổ khắp non sông!
Muôn vạn nẻo đường trên đất nước
Dân tôi hạnh phúc thăm tươi lòng!

Huỳnh Christian Timothy
15/01/2004

Không có Chúa, con làm sao sống được?

Không có Chúa, con làm sao sống được
Những chuỗi ngày đau khổ cõi trần gian?
Không có Chúa nên đời con lỡ bước...
Bè bạn chia xa... tình ái cũng ly tan!

Không có Chúa con làm sao sống được
Những chuỗi ngày hiu quạnh quá lắm than?
Không có Chúa, tâm linh con rét mướt
Hồn cô đơn trong những bước gian nan!

Không có Chúa con làm sao sống được
Khi biển đời giông bão khắp muôn phương?
Không có Chúa, trọn đời con vô phước
Lúc lìa đời chưa nếm biết yêu thương!

Không có Chúa con làm sao sống được
Khi chính Ngài là sự sống đời con?
Là Cứu Chúa, Nguồn Yêu Thương,Ơn Phước...
Bỏ thiên đàng, nhập thế để tìm con!

Ôi! Cứu Chúa! Con cúi đầu khẩn nguyện...
Linh hồn con... đã mỗi bước chân hoang!
Về đón nhận Nguồn Yêu Thương, Ân Điển
Và tái sinh trong hạnh phúc Cha ban!

Huỳnh Christian Timothy
01/02/2004